

være den bedste på markedet, men hvis det nu kun er den næstbedste, er der ikke noget at gøre ved dét. Så er det den anden, der skal have ordren.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Gennem ganske mange år har ministeren – også før, hun blev minister – holdt denne egentlig meget idealistiske tale om, at man kan have et samarbejde mellem offentligt og privat, der betyder, at ting, der er udviklet af det offentlige, kan produktudvikles og sælges videre af private.

Det er også set bag ved et skrivebord en god måde at anskue tingene på. Jeg er bare nødt til at gøre opmærksom på, at ude i det virkelige liv fungerer det altså sådan, at de naturlige kræfter, der er både i offentlige og private folk, giver sig udslag i, at når først man har fået fat i noget, vil man gerne holde ved det og ekspandere. Denne menneskelige drivkraft, der går ud på, at man har lyst til at gøre sit aktivitetsområde større og bedre, har den konsekvens, at mange kommuner, som har lavet udviklingskontrakter og har givet offentlige tilskud til at få udviklet nogle ting, glemmer den anden fase, hvor man skal have fat i samarbejdet med den private partner. I stedet for kommer det til at indgå som en del af kommunens øvrige forvaltning.

Det er i denne sammenhæng, jeg vil tillade mig at bruge det udtryk – det kan være, det er lidt for flabet, men alligevel – at ministeren er for naiv i sin vurdering af, hvordan kommunerne og de kommunale chefer rundt omkring vil håndtere dette her. Jeg er bange for, at vi vil opleve, at kommunerne rager opgaver til sig og glemmer den anden halvdel af ministerens tale, nemlig pligten til at gå ud og finde nogle private samarbejdspartnere.

Hvis jeg har ret i den pessimistiske vurdering, vil det vise sig, at vi er i en dårligere situation, end vi har været hidtil.

Jeg skal nævne et eksempel – det er altid godt, særlig når man kender dem. I sådan et beskæftigelsesprojekt lod man i Århus Kommune udvikle nogle særlige borde, som kunne hæves elektrisk, til handicappede. Det var et godt og nyttigt formål, men man havde glemt, at der i forvejen var tre danske leverandører, godt nok i den anden ende af Danmark, som kunne levere de varer, og så stod man i den situation, at de nu mistede ordrer, for nu havde man jo brugt kommunale penge på det. Og så går det galt.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Til hr. Kjeld Rahbæk Møller må jeg sige, at jeg er helt enig i, at det offentlige da ikke skal nøjes med det næstbedste. Det har det offentlige i øvrigt gjort i årevis. Det offentlige har ikke på nogen måde interesseret sig for de – jeg tror, tallet 90 mia. kr. har været nævnt i dag – som det offentlige går ud og køber for på markedet. Det offentlige er en fantastisk stor kunde til mange forskellige ting, og det offentlige er på masser af områder slet ikke sin rolle bevidst som stor indkøber.

Derfor skal det offentlige selvfølgelig ikke bare tage det næstbedste, som man tilfældigvis får et tilbud på. Det offentlige skal som indkøber gøre sig klart, hvad det egentlig er, man ønsker, meddele sine krav til nogle private virksomheder og sige: Vil I være elskværdige at arbejde i den retning, for det er det, vi vil have? For jeg går stadig væk ud fra – ideologi eller ej – at det er den, der betaler, der bestemmer. Derigennem er der netop endnu et middel til at få en privat virksomhed eller 2 eller 3 til at produktudvikle; om det er mad til gamle mennesker, eller hvad det er, det er jo ligegyldigt. Men det offentlige har meget lang vej igen til selv at definere, hvad det egentlig er, man vil have, og så bestille varen hos en privat virksomhed, indgå en kontrakt om, at man i løbet af et par år når frem til sundere og lækrere mad, eller hvad det nu kan være for et eksempel.

Til hr. Kim Behnke vil jeg sige, at jeg er helt enig i, at det ikke er noget lykkeligt eksempel, der bliver nævnt dér. Jeg mener ikke, at det offentlige skal udkonkurrere private virksomheder – det har jeg vist sagt tydeligt nok – og derfor skal der selvfølgelig være hånd i hanke med både regnskabsafregning og andet. Regnskabsafregning ville nok ikke hindre det eksempel, hr. Kim Behnke lige nævnte, men jeg synes faktisk, man har overset alle de ting, jeg remsede op for snart mange timer siden i min tale, om, hvad regeringen er i gang med, har sat i værk osv. for at sikre, at det ikke bare bliver en fri konkurrence, men også en fair konkurrence, hvor man kan se på, at det offentlige ikke, som det jo ellers hedder, bare kan hive nogle penge op af lommen, som tilhører skatteyderne, og så køre videre med en halvdårligt ledet virksomhed. Det kan jeg forsikre for også er min holdning til den sag.